

Eduquem els fills per a fer-se grans Els nens (de 3 a 8 anys) i la presa de decisions

litat. Quan abans anàvem a l'escola se'ns deia que si treballàvem fort i tot ens anava bé obtindriem un títol universitari que més endavant ens permetria trobar una feina que potser ens duraria tota la vida. La realitat de la societat actual reclama una concepció del món diferent i consegüentment una educació diferent. Una educació que fomenti el procés de tria com element cabdal del desenvolupament cognitiu dels nostres alumnes. L'escola ja no pot fomentar ni un aprenentatge ni un pensament lineal ni convergent sinó que ha de desenvolupar l'habilitat de veure moltes possibles respostes a una mateixa pregunta.

Triar o no triar, aquesta és la qüestió. I en aquest número de *Sak de lletres*, on es veu que la tria hi té un paper important, hem volgut presentar un recull d'experiències que es converteixen en una intencionalitat educativa.

Una declaració d'intencions on el més important és que aquests processos degotegin l'escola i que, amb l'acompanyament dels docents, els infants i joves puguin anar construint una personalitat, una manera de fer i en definitiva una manera de triar la seva pròpia existència.

Jordi Musons i Mas

Director de l'Escola Sadako

*“Em dic Joan, tinc 17 anys i no sé triar
què vull estudiar.
Bé, és que fins ara mai no m’havia
calgut decidir res...”*

- **Als 5 anys, en Joan es trobava, màgicament, la bata a la motxilla.**
- **Als 10 anys, li deien quan s’havia de dutxar.**
- **Als 13 esperava a endreçar l’habitació a què li manessin els pares.**
- **I als 17 es troba que ha de pensar i decidir per primer cop, tot sol, sense saber com fer-ho.**

La millor manera d’ajudar els nostres fills a prendre decisions és començar **des de petits**, per saber triar les opcions de vida més adequades tant ara com més endavant.

QUÈ GUANYEN ELS NENS DE PARTICIPAR A LA PRESA DE DECISIONS?

Creixen com a persones, ja que:

- Se senten útils i part important de la família/grup: la clau de l’autoestima i de la felicitat.
- Aprenen a buscar alternatives i a preveure les conseqüències de les decisions.
- Aprenen a equivocar-se.
- Aprenen a defensar les seves idees, i a tenir la confiança per saber dir “no” quan calgui (vital de cara a l’adolescència).

COM ELS PODEM AJUDAR?

“TV o recollir?” El primer pas és tenir clar en **quins temes** poden i en quins no poden participar de la decisió. Podem començar amb temes que els afectin directament, de poc risc, però que tinguin un cert repte per al nen. I donar-los **opcions tancades** per triar.

Exemples:

- Prefereixes recollir ara l'habitació i a les 7 veure la TV, o fer a l'inrevés?
- Vols menjar Nutella per esmorzar o la reservem per a berenar?
- Véns avui al súper i m'ajudes a triar el sopar, o et quedes a casa i el trio jo?

6 “Espera un moment...” Normalment, davant d'una decisió haurem de **frenar-los** primer, perquè solen buscar la gratificació immediata.

“Què passa si mirem la TV ara? I si ho fem més tard?” A continuació podem preguntar-los quines són les **conseqüències** de cada alternativa, i fer-los **pensar** una mica. Conforme es fan grans, els animarem a trobar més alternatives possibles.

“Així doncs, què faràs?” Un cop analitzat què passaria després, ja poden **decidir**. Atenció! Recordem que hem de **respectar** la seva decisió encara que no la considerem perfecta... És important tenir en ment que l'important no és si es dutxa abans o després de sopar, sinó que **practiqui** la presa de decisions, la planificació del temps, que analitzi possibilitats, que agafi compromisos,... cadascú en base a la seva edat. Són habilitats que els acompanyaran tota la vida.

“Ara ja toca tancar la TV i recollir, tal i com has decidit” Després deixem que en visquin les **conseqüències**, encara que no els agradin... I **celebrem** quan les coses surtin bé (“Felicitats, filla!”) i **aprenem** quan es torcin (“Què farem diferent la propera vegada?”).

QUÈ ENS POT FRENAR COM A PARES?

Els pares i mares som els reis en trobar excuses, i a més, que sonin creïbles...

“Són massa **petits** per decidir”. Nens petits, decisions petites. Nens grans, decisions grans. Mai és massa aviat per començar.

“I si **s'equivoquen**? Pobrissons, no cal que pateixin”. No podem protegir-los sempre: els estariem negant experiències vitals que els enriqueixen i permeten fer-se grans. O preferim tenir-los a casa fins als 40?

“Ja trio jo perquè, si no, **no acabarem mai...**”. Com que sempre anem amb presses, mai serà bon moment per començar. On millor invertir el temps que en el creixement dels nostres fills?

Personalment prefereixo que els adolescents amb els quals treballa, com el Joan de l'exemple, posin la seva energia en estudiar i relacionar-se de manera sana, i no en donar voltes a decisions que no saben per on agafar. I aquí els pares podem ajudar-los moltíssim formant-los en la responsabilitat de decidir des de ben petits.

Carles Ventura

Pare de l'Emma, i Coach de Joves i Famílies / www.carlesventura.com

Uneix-te a la xarxa de Sadako!

Davant la situació actual de crisi econòmica que d'alguna o altra manera ens afecta a tots, i amb la voluntat d'unificar esforços i crear sinergies, s'ha decidit engegar una iniciativa que pugui ser d'utilitat per a les famílies de l'escola des del punt de vista professional.

Es tracta del *Networking Sadako*, una secció dins el web de l'escola on s'aniran publicant empreses, botigues o ofertes de serveis que vulguin oferir famílies de l'escola. També se'n farà rotativament publicitat a la revista o blocs de l'escola. És una aposta pel consum de proximitat i el suport a totes les famílies de Sadako.

Podeu trobar més informació a:

www.escolasadako.cat/networking-sadako

Networking
SADAKO

